

เพื่อนที่หายไป และพบ

ลือฮาหาเพื่อนใหม่อีกคนได้ไหม?

โดย มาริสชา เคนนิส
นิตยสารศาสนจักร
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

ลือฮาห่มองไปรอบๆ ห้องเรียนชั้นประถมสาม โต๊ะวางเรียงแถว เป็นระเบียบและมีโปสเตอร์ลิสต์ไศแฆวนอยู่บนผนัง เด็กคนอื่นๆ ส่วนใหญ่กำลังพูดคุยกับเพื่อนๆ ของพวกเขา ลือฮาที่นั่งลงที่โต๊ะของเธอ เธอไม่รู้จักใครในชั้นเรียนนี้เลย เธอหวังว่าจะได้พบเพื่อนใหม่ที่โรงเรียนในปีนี้

“เฮ้”

ลือฮาหันหน้าขึ้นมอง เด็กสาวคนหนึ่งนั่งลงข้างเธอ

“ฉันชื่อแอนนา” เธอกล่าว “อยากเป็นเพื่อนกันไหม”

ลือฮาขม “แน่นอน!”

ต่อมาลือฮาพบกับแอนนากินข้าวกลางวันด้วยกัน ระหว่างพัก พวกเธอเล่นเกม โฟร์สแควร์และกระโดดเชือก ในตอนท้ายของวัน แอนนาโบกมือลาลือฮาผ่านหน้าต่างรถบัส “เจอกันพรุ่งนี้!”

เธอพูด

ตั้งแต่นั้นมา ลือฮาพบกับแอนนาก็เป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน พวกเธอเล่นด้วยกันทุกวัน ในฤดูหนาวพวกเธอสร้างเส้นทางยาวบนหิมะ เมื่อหิมะกลายเป็นน้ำแข็ง พวกเธอก็สไลด์ลงมาตามทาง ครั้งหนึ่งพวกเธอจับคู่กันในโครงการวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับอวกาศ

ลือฮาสนุกกับการทำโปสเตอร์ดาวเคราะห์กับแอนนา

แต่วันหนึ่งแอนนาเริ่มมีท่าทีแปลกๆ เธอไม่โบกมือตอบลือฮาในตอนเช้า เธอเข้าร่วมกลุ่มใหม่เพื่อฝึกคณิตศาสตร์ และตอนเที่ยงเธอแทบไม่ได้พูดคุย “เฮ้” ลือฮาถาม “เกิดอะไรขึ้น”

แอนนาถอนหายใจ “ฟังนะ ฉันคิดว่าเราไม่ควรจะอยู่ด้วยกันมากนัก เพื่อนของฉันบอกเธอว่าเธอแปลก”

“โอ้” ลือฮาขมวดคิ้ว เธอและแอนนาเคยเล่นสนุกด้วยกัน ทำไมแอนนาจึงสนใจสิ่งที่เด็กคนอื่นคิดมาก?

แอนนาบอกว่าพวกเขายังเป็นเพื่อนกันได้ แต่หลังจากนั้น เธอไม่เคยคุยกับลือฮาอีกเลย ลือฮาพยายามจะรู้สึกเจ็บปวด แต่การอยู่คนเดียวเป็นเรื่องยากเมื่อแอนนาเล่นกับเด็กคนอื่นๆ ไม่นานปีการศึกษาที่สิ้นสุดลง และเริ่มปิดเทอมภาคฤดูร้อน ลือฮาอยู่อยู่กับกิจกรรมสนุกๆ มากมาย เธอไปเรียนบัลเล่ต์และเรียนทำอาหาร เธอยังเรียนตัดเย็บ

เสื้อผ้ากับเอลลี เพื่อนสนิทของเธอด้วย

เอลลีและลือฮา รู้จักกันตั้งแต่มัธยม ไปโรงเรียนเดียวกันแต่ไม่เคยเรียนชั้นเรียนเดียวกัน บางครั้งเอลลีก็มาเล่นที่บ้านของลือฮา ลือฮาหาแว่นตาปลอมมาสวมซึ่งดูเหมือนของเอลลี นั่นทำให้เอลลีหัวเราะ

“ฉันไม่อยากจะเชื่อเลยว่าฤดูร้อนจะจบลงแล้ว” เอลลิล่า “ฉันหวังว่าเราจะได้พบกันอีก”

ลือฮาขม “ฉันก็เหมือนกัน”

ปีการศึกษาอีกปีกำลังมาอย่างรวดเร็ว ลือฮาตื่นเต้นสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ แต่เธอก็รู้สึกประหม่าเล็กน้อยเช่นกัน เธอรับได้กับการอยู่คนเดียวเป็นส่วนใหญ่ แต่หนึ่งปีเป็นช่วงเวลานานที่ไม่มีเพื่อนในชั้นเรียนของเธอ เธอจำได้ว่าเธอรู้สึกอย่างไรเมื่อแอนนาเลิกเป็นเพื่อนกับเธอ เธอไม่อยากจะรู้สึกโดดเดี่ยว

ลือฮาหัวสวดอ่อนวอนพระบิดาบนสวรรค์เพื่อสันติสุข เมื่อฤดูร้อนสิ้นสุดลง เธอรู้สึกมีความหวัง เธอรู้ว่าทุกอย่างจะออกมาดี

ในวันแรกของการเรียน ลือฮาเดินเข้าไปในห้องเรียนใหม่ของเธอ “ลือฮา!”

เธอไม่อยากจะเชื่อ! เอลลีอยู่ในชั้นเรียนของเธอ!

เอลลิวินมามาหาลือฮาและกอดเธอ “ฉันดีใจที่เธออยู่ที่นี้! ปีนี้จะเป็นปีที่ดีที่สุด!”

ลือฮาขมกว้าง เธอรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงอยู่กับเธอแม่ในยามยาก และเอลลีพูดถูก ปีนี้น่าจะเป็นปีที่ดีที่สุด! ●

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา

ภาพประกอบโดย อลิซซา ทอดด์